

Op 12 april hebben drie linkse partijen in Lissabon een nieuw politiek samenwerkingsverband opgezet dat zich verzet tegen de Europese soberheidspolitik. Het gaat om *La France Insoumise*, de beweging waarmee Jean-Luc Mélenchon zijn presidentscampagne voerde, het Spaanse *PODEMOS* en *Bloco de Esquerda* uit Portugal. Mélenchon, Pablo Iglesias (PODEMOS) en Catarina Martins (Bloco) zetten daarbij hun handtekening onder een gemeenschappelijk manifest, “En nu het volk – Voor een revolutie van de burgers in Europa” ([Ahora el pueblo](#) / [Maintenant le peuple](#) / [Agora o povo](#)).

Wat het samenwerkingsverband concreet zal inhouden is voorlopig niet duidelijk, evenmin hoe het zich verhoudt tot bv. DIEM25 (Varoufakis) of [Plan B](#) waar Mélenchon een vaste gast was. Misschien is de deelname van PODEMOS nog het opvallendst; de sterke banden met Tsipras’ SYRIZA in het verleden beletten nu niet het samen optreden met Mélenchon, die voor de [uitsluiting](#) van SYRIZA uit de partij van Europees Links pleitte.

V.l.n.r. : Iglesias, Martins, Mélenchon (Foto: Podemos)

Hieronder vindt u de gemeenschappelijke verklaring; Nederlandse vertaling door Ander Europa.

« EN NU HET VOLK ». Voor een revolutie van de burgers in Europa

Europa was nog nooit zo rijk als vandaag. Maar ook de ongelijkheid was er nog nooit zo groot. Tien jaar na het uitbreken van een financiële crisis, waarvoor de volkeren nooit hadden moeten betalen, stellen we nu vast dat de Europese leiders onze volkeren veroordeeld hebben tot een verloren decennium.

De dogmatische, irrationele en ondoelmatige toepassing van het soberheidsbeleid heeft geen enkele van de structurele problemen kunnen oplossen die door de crisis veroorzaakt werden. Integendeel, er werd heel veel nutteloze miserie berokkend onder de mensen. Onder het mom van de crisis en de bijgaande aanpassingsprogramma's hebben de geëerde geprobeerd onze rechten en sociale bescherming te ontmantelen, systemen die tientallen jaren van strijd gevegd hebben om ze op te bouwen. Ze hebben generaties jongeren veroordeeld tot emigratie, werkloosheid, precare leefomstandigheden en armoede. Ze hebben bijzonder hard toegeslagen op de meest kwetsbaren, degenen die het meest nood hebben aan een sociaal beleid vanuit de overheid. Ze probeerden er ons te laten aan wennen dat het bij elke verkiezing gaat om de keuze tussen het behoud van het liberaal status-quo of de bedreiging van uiterst-rechts.

De tijd is gekomen om ons te bevrijden uit het keurslijf van de Europese verdragen, die het soberheidsbeleid opleggen en de fiscale en sociale dumping bevorderen. De tijd is gekomen dat degenen die geloven in de democratie een nieuwe stap zetten om die onaanvaardbare spiraal te doorbreken. Het onrechtvaardig, inefficiënt en onhoudbaar systeem moet vervangen worden door een economie ten dienste van het leven, onder democratische controle van de burgers. We hebben nood aan instellingen die de vrijheden en sociale rechten ondersteunen, de basis zelf van de democratie. We hebben nood aan een beweging van onderuit, soeverein en democratisch, die de sociale verworvenheden van onze voorouders verdedigt en een sociaal rechtvaardig, leefbaar en duurzaam samenlevingsmodel aan de komende generaties kan doorgeven.

Het is in deze geest van verzet tegen de huidige gang van zaken, van democratische revolte en van vertrouwen in de democratische kracht van onze volkeren tegenover het ten dode opgeschreven project van de Brusselse elites dat we vandaag in Lissabon een stap vooruit zetten. Wij doen een oproep aan de volkeren van Europa om zich te verenigen rond de opdracht om een internationale politieke beweging tot stand te brengen, vanuit het volk en democratisch, ter verdediging van onze rechten en de soevereiniteit van onze volkeren tegenover een oud, onrechtvaardig en mislukt regime dat ons recht naar de ondergang leidt.

Onze beweging zal onderdak bieden aan allen die de economische democratie verdedigen, tegen de grote fraudeurs en de 1% die over meer rijkdom beschikken dan de rest van de planeet; aan wie de politieke democratie verdedigt tegen vreemdelingenhaat en racisme; aan de feministische democratie tegen een systeem dat elke dag opnieuw en op alle

terreinen de helft van de bevolking discrimineert; aan de ecologische democratie, tegen een onhoudbaar economisch systeem dat een bedreiging vormt voor het voortbestaan van het leven op de planeet; aan de internationale democratie en de vrede, tegen degenen die eens te meer het Europa van de oorlog willen; wij bieden onderdak aan wie de mensenrechten verdedigt en de elementaire principes van het goede samenleven.

We hebben er genoeg van om alleen maar te hopen. We geloven niet meer in degenen die ons besturen vanuit Berlijn en Brussel. Wij gaan aan de slag om Europa op een nieuwe leest te organiseren. Een organisatie die democratisch, rechtvaardig en eerlijk is, met respect voor de volkssoevereiniteit, beantwoordend aan onze ambities en onze noden. Een nieuwe organisatie, ten dienste van het volk.

Toegevoegd op 9 oktober 2018:

Op 27 juni 2018 voegden zich drie Scandinavische partijen bij de drie hogergenoemden: de Deense Rood-Groene Alliantie (Enhedslisten), de Zweedse Linkspartij (Vänsterpartiet) en de Finse Linkse Alliantie (Vasemmistoliitto) ¹. Het manifest *En nu het Volk* werd aangevuld met de “Verklaring van Brussel”, waarin zeven concrete strijdpunten worden vermeld: fiscale rechtvaardigheid, sociale rechten, strijd tegen klimaatverandering, gelijkheid en vrouwenrechten, eerlijke handel, migratiebeleid, vrede en ontwapening. Elke deelnemende partij zou een campagne rond een van deze thema’s coördineren, LFI rond de militarisering van de EU. Mélenchons beweging heeft ook aangekondigd dat ze van de Europese verkiezingen een ‘referendum tegen Macron’ wil maken.

We geven hieronder onze vertaling van de Verklaring van Brussel. Voor een politieke duiding van dit initiatief, zie ons [bericht](#) van 8 oktober 2018.

« EN NU HET VOLK ». Verklaring van Brussel, 27 juni 2018

Wij willen als progressieve krachten samen een nieuw project voor de volkeren in Europa. Wij verzetten ons tegen de stichtingsverdragen van de Europese Unie, die de rechten en belangen van de ondernemingen hoger stellen dan de rechten en belangen van de volkeren en de planeet.

Nooit was Europa rijker, en terzelfdertijd ongelijker. Tien jaar na het uitbreken van de financiële crisis stellen we vast dat de Europese leiders ons hebben veroordeeld tot een verloren decennium. De dogmatische en irrationele toepassing van het soberheidsbeleid heeft geen enkel structureel probleem opgelost, waar nochtans de oorsprong ligt van de huidige crisis. Integendeel, de Unie heeft de banken en hun eigenaars gered, terwijl de kosten en de verwijten naar de volkeren verwezen werden. Zij ondergingen, en ondergaan nog steeds, het strenge soberheidsbeleid, met gevolgen voor hun welzijn en hun rechten. Van deze politiek moet afgestapt worden.

Dat betekent dat er nood is aan andere Europese regels, ontdaan van de dogma's over marktliberalisering, regels die de mens en de planeet op de eerste plaats stellen.

Het is tijd om te breken met de antidemocratische Europese verdragen. Het is tijd om een nieuwe ordening in te stellen, die breekt met de opgelegde soberheidspolitiek en de sociale en fiscale dumping. Het is tijd dat degenen die geloven in democratie en sociale rechtvaardigheid deze neergaande spiraal doorbreken. We willen samen werken aan een echte verandering ten voordele van de volkeren, tegen de onrechtvaardige ordening van vandaag.

Nooit was er zoveel nood aan een progressieve beweging en internationale samenwerking gesteund op democratie en solidariteit. Het kan niet zijn dat de volkeren maar kunnen kiezen tussen het neoliberale status-quo en extreem rechts. Wij bieden een echt alternatief.

Wij zullen de strijd aanvatten tegen sociale dumping en voor gegarandeerde sociale rechten. Het recht van werkenden op sociale bescherming, arbeidsrechten en collectieve overeenkomsten moet de bovenhand hebben op het vrij verkeer voor de ondernemingen. Wij verzetten er ons tegen dat de werknemers als concurrenten tegen elkaar opgezet worden, en we willen een opwaartse convergentie. Daarom moeten we komaf maken met de Europese verdragen en het Europees Semester. De Europese samenwerking moet steunen op een sociaal protocol dat de arbeidsvoorwaarden en de sociale en collectieve rechten hoger stelt dan het vrij verkeer van diensten en kapitaal.

Wij zullen fiscale rechtvaardigheid eisen en een billijk financieel systeem, want de vrije circulatie van kapitaal kan geen voorrang hebben op het menselijk welzijn. We zullen ons samen verzetten tegen de fiscale ontwijking en de belastingparadijzen, zowel binnen als buiten de Europese Unie. We zullen er samen werk van maken dat de banken het algemeen belang dienen, en niet het belang van een kleine minderheid. In dat kader zullen wij ons inzetten voor de waarborg op het recht op openbare controle en openbaar bezit van de banksector.

Wij zullen strijd voeren tegen de klimaatverandering en voor ecologische duurzaamheid. De vermindering van de uitstoot van broeikasgassen moet een echte prioriteit zijn. We moeten dus een halt toeroepen aan de aanpak van de Europese Unie, die gesteund is op de markt. In plaats daarvan moeten we uitgaan van het klimaat, en overheidsinvesteringen in propere en betrouwbare energie en groene technologie.

We zullen de gelijkheid en de rechten van de vrouwen verdedigen. De aanval van de Europese Unie tegen de sociale structuren en diensten in talrijke landen betekenen een bedreiging voor die gelijkheid en vrouwenrechten. Daar moet verandering in komen en de gelijkheid moet tot stand komen door van dit principe een kernelement te maken van elke Europese politiek. Wij verdedigen het recht op veilige en legale abortus, en we verzetten ons tegen elke vorm van seksistisch geweld.

Wij eisen een democratische en duurzame internationale handel, en verzetten ons tegen de vrijhandelsakkoorden. De belangen van de grote ondernemingen mogen niet voorbijgaan aan democratische beslissingen die gericht zijn op de bescherming en versterking van de sociale, economische en ecologische zekerheid. Bijgevolg moeten de investeringsclausules die aan ondernemingen het recht geven om staten te vervolgen verdwijnen uit alle handelsakkoorden van de Europese Unie.

Wij verdedigen het asielrecht en verzetten ons tegen Fort Europa. Mensen vluchten uit hun land omwille van oorlogen, conflicten en armoede; Europa moet een continent zijn waar mensen die bescherming zoeken kunnen rekenen op hun rechten en hun veiligheid. Wij zullen ons verzetten tegen elke xenofobe en racistische politiek, overal waar dit de democratie en de menselijke waardigheid bedreigt.

Wij verzetten ons tegen de militarisering van de Europese Unie. Aan bewapening mag het budget geen enkele bijdrage leveren. Wij eisen een daadwerkelijk verbod op wapenleveringen aan dictaturen, landen in oorlog en landen die de mensenrechten schenden. We zullen onze krachten bundelen om een eind te stellen aan elke neokoloniale buitenlandpolitiek van de Unie en de plundering van de grondstoffen van andere landen. In de geest van de Verklaring getekend op 12 april 2018 in Lissabon zullen wij rond deze thema's samenwerken en campagne voeren doorheen de Europese Unie. Wij willen een fundamentele verandering en willen niet langer afwachten. We willen een rechtvaardige samenwerking, gesteund op democratie en solidariteit, met respect voor de volkssoevereiniteit en de belangen van de volkeren.

Het is tijd om het Europa van de volkeren op te richten!

En nu, het volk!

Dit delen:

Facebook

Twitter

Voetnoten

-
1. Zie het [bericht](#) op de site van La France Insoumise.
-